

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 7163/2021
02.12.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић, др Илије Зиндовића, Бранка Станића и Тајане Матковић Стефановић, чланова већа, у правној ствари тужиље АА из ..., против туженог Републички фонд за ПИО Београд, ради накнаде штете, вредност спора 5.681,52 динара, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 6019/19 од 17.03.2021. године, у седници већа одржаној дана 02.12.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиље.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиље, изјављена против пресуде Вишег суда у Београду Гж 6019/19 од 17.03.2021. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 1017/19 од 13.03.2019. године, у ставу првом изреке, одбијен је тужбени захтев тужиље да се обавезе тужени да тужиљи због мање исплаћене пензије за период од 03.12.2015. године до 30.11.2018. године исплати укупан износ од 5.681,52 динара, односно износе од по 157,82 динара месечно, са законском затезном каматом на сваки појединачни месечни износ, почев од 15. дана у текућем месецу за претходни месец па до коначне исплате. Одбијен је захтев тужиље за накнаду трошкова парничног поступка. Тужиља је ослобођена плаћања трошкова парничног поступка на име судских такси.

Пресудом Вишег суда у Београду Гж 6019/19 од 17.03.2021. године одбијена је жалба тужиље и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П 1017/19 од 13.03.2019. године у ставу првом и другом изреке.

Против правноснажне пресуде Вишег суда у Београду, тужиља је благовремено изјавила ревизију, на основу одредбе члана 404. ЗПП, ради разматрања правних питања у интересу равноправности грађана и уједначавања судске праксе.

Тужени је поднео одговор на ревизију.

Испитујући дозвољеност одлучивања о ревизији тужиље као изузетно дозвољеној, Врховни касациони суд је утврдио да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП.

Одредбом члана 404. Закона о парничном поступку прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се разматре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Побијаном другостепеном пресудом потврђена је првостепена пресуда, којом је одбијен тужбени захтев тужиље за накнаду штете због мање исплаћене пензије за износ доставе пензије на кућну адресу.

Према разлозима нижестепених судова, тужиљи је у утуженом периоду наплаћивана поштарина у висини од 1,4% од износа припадајуће пензије на име доставе пензије на кућну адресу. Нижестепени судови налазе да обавеза Фонда да корисницима исплаћује пензије у месту њиховог пребивалишта не подразумева и обавезу Фонда да сноси трошкове доставе пензије. Корисник пензије има право да се определи на који ће му начин бити извршена исплата (на кућну адресу, преко рачуна банке), али се тиме истовремено опредељује и да сноси трошкове доставе пензије на кућну адресу. Како Фонд не може самостално да врши послове доставе, то је оправдано и на законом дозвољен начин закључио уговор о достави пензија са ЈП „Пошта Србије“.

Имајући у виду тако изнете разлоге, на којима је заснована другостепена одлука, Врховни касациони суд је становишта да у овој правној ствари нема потребе за новим тумачењем права, нити су испуњени други услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној. Нема потребе за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке, применом одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије тужиље у складу са одредбом члана 410. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је утврдио да је ревизија тужиља недозвољена.

Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда, донете у поступку о спору мале вредности, ревизија није дозвољена. Споровима мале вредности, сходно одредби члана 468. став 1. ЗПП, сматрају се спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Вредност предмета спора у конкретном случају износи 5.681,52 динара. Следи да у предметном спору мале вредности, ревизија није дозвољена против одлуке другостепеног суда, сходно изричитој законској одредби.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одбацио ревизију тужиље као недозвољену, применом одредбе члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић